

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 10.

W NIEDZIELĘ DNIA 4. LUTEGO 1798.

Z Paryża d. 12. Stycznia.

Oto jest namieniona w No. 8 naszej gazety odezwa dyrektoryatu do Francuzow.

Obywatele! Ciało prawodawcze stanowiąc ustawą swoją pożyczkę przeciw Anglii, uświęciło patryotyczną gorliwość zrobioną dyrektoryatowi przez handel Paryżki. Dyrektoryat wykonawczy przypomina wam pobudki, które was wszystkich do pomyślności tego środka nakłonić powinny. Obywatele, zwyciężywszy Europę jeden wam się jeszcze nieprzyjaciel zostaje, który panując nad morzami, chce ię dla was zamknąć. Rolnictwo, handel i przemysł Francyi wszystko jest przez Anglika ścieszione, który porty ię blokuje. Wy nadewszystko kupcy, rękodzielnicy, armatorowie w departamentach nadmorskich i wielkich miastach Francyi, naśladując gorliwie dany wam od Paryżkiego handlu przykład. Słyszycież ministra W. Brytani, mówiącego wam w nayobelższych wyrazach, że handel Angielski jest do handlu Francuzkiego jak 18 do 1? że

przywóz i wywóz we Francyi nie przecho. dzi 400 mill. gdy w Anglii do 7000 mill. donosi? możecież się na moment zastanowić nad zniszczeniem tej rachuby Angielskiego łakomstwa? Francya dla prowadzenia szczęśliwie wojny musiała na moment poświęcić swoy kredyt; lecz zwycięztwo powinno ię teraz nadgodzić te offiary, powracając ię razem gotowe pieniądze istopien iaki ię obszerność ziemi, ludność, brzegi i rzeki między handlującymi mocarstwami naznaczaia. Szacowni kupcy zastanowcie się nad tym; założcie wasze bogactwa na kredycie narodowym; widzicie, że gdy rząd zakazując Angielskich towarow, otwiera nowe pole przemysłowi Francuzkiemu. Wasza tu jest sprawa. Co uczynicie dla wojny, uczynicie dla was, dla pomyślności waszych fabryk, dla interesu waszych rodziny i waszych potomkow.

Obywatele wszelkiego stanu, pomyślcie, iak wielkie skutki z waszego usiłowania do ponizenia i ukarania gabieltu

Londyńskiego wyhinąć muszą. Od wieku mies a Anglia zawsze spokojność Europy; gienfusz iey niespokoiny niszczył ład, i będąc od niego oddzielona, rozumie się być niezwyctięzoną. Francuzi! nauczcie tę wyspę, że chociaż iest od osobnioną, nie iest przeto niedostępną, i można na iey łono wszystkie te nieszczęścia wysypać, któremi waszą oyczyznę okryła. Skoro Anglia zwycięzoną zostanie, trwały polym pokoy nastąpi, i równowaga Europy nie będzie naruszona; bo rzeczpospolita Francuzka, nadto wielka żeby ją miał kto atakować, nie będzie sama miała przyczyny do atakowania kogo; będzie nadto wielka, żeby się ambicyą uwdzić miała i wcale nie będzie widziata potrzeby przestąpienia swoich granic. Można wam zaręczyć, że gdy zwyciężycie Anglią, przyniesiecie sobie, potomkom waszym i całemu rodzajowi ludzkiemu pokoy. Bitwy te wasze będą ostatnie. Na was wojskowa stanie, chwała i bohaterowie Francuzcy na przyszłość już nie znajdą więcej rywalow. Lecz nie dosyć dla was mówić wam o chwale: rewolucya Francuzka zwrocona w swem biegu przez tyle rodzajow trudności, lubi zwracać się do swego źrzedła. Nie trzeba nigdy zapominać, że filozofia była iey zasadą, wolność celem, i że iey obroncy porwali nadewszystko broń dla szczęśliwości narodow. Francuzi! wy chcecie obalić panowanie gabinetu Londyńskiego, ale nie chcecie podbić Anglikow: po niewątpliwey pomyślności brni rzeczpospolitey, lud ten będzie wam winien uwolnienie go od ogromnego ciężaru tax, które mieszkańcow wsi i miast iego uciskaia. Anglia nie zobaczy więcej 18,000 woyska,

i 18,000 cudzoziemcow przebywających. Ocean dla bliskiego ich uiarzmienia. Król niekaże iey więcej z układow szaloney tyranii, płacić żołdu, owym naiętym ludziom dla włożenia na nią kaydan. Ktoż by uwierzył? 80 mill. weszło do kasy partykularney Jerzego III za utrzymywanie Hanoweranow, wspierających iego despotysm nad poddanymi W. Brytanii. Spieszcie się, obywatele, do oswobodzenia tego narodu, który od waszey niechęci należący się iego uciemężycielom, wyłaczycie: niechay Francuz zawsze pocciwy i niezwyctięzony będzie razem w Anglii zdobywcą ministrow i oswobodzicielem obywatelow, zwycięzcą dworu i oswobodzicielem ludu! Nie myślcie nigdy, żeby oswobodzony Anglik nie żądał pokoju; sami Anglicy porownyuią machiawelism swego rządu, z Francuzką szczerością. Dziwią oni umiarkowanie rzeczpospolitey w traktacie z Austryą, i wiedzą że w walce do której nas rząd ich przymusza, iakiekolwiek oney będą wypadki zawsze są przeciwne Anglii. Jeżeli Francya za pierwszym atakiem będzie zwycięzcą, rząd Angielski rozbił się zaraz pod ciężarem niezmiernych długow. Jeżeli iakie zdarzenia spóźnią waszą pomyślność, zobaczą Anglicy, że nic waszego nie ostudzi męztwa, ani chęci w dokonaniu swego zamiaru; zaczym im dłużej usiłowania Francyi trwać będą, tym bardziej się długi Anglii powiększą, a Europa wie, że te długi czy prędzey czy później muszą być zapłacone. Coż się zrobiło z oney straszney ligi, którą gabinet Londyński w Pilnitz ułożył? Przymuszono was do bicia się za waszą niepodległość: wy zdobyliście Belgium. Chciano wam odbić Bel-

gium; wy broniąc Belgium zdobyliście. Lombardya, a broniąc Lombardyi nadaliście Francyi granice Renu. Wojna zaczęła się przeciw wam w roku 1792 o 40 mil od Paryża: wy zakończyliście ją w roku 1797 o 30 mil od Wiednia. Każda przeszkoda do pokoju, nie była tylko hałasem do nowych zwycięstw.

O Francuzi wszystkich partyj! Anglicy wyrządzili wam złe, gabinet ich zrobił wewnętrzne niezgody, gabinet ten podniósł Europę przeciw wam, gabinet ten uzbroidł was jednych przeciw drugim, obrońcie więc waszą broń przeciw niemu; złączcie się wszyscy i spieszcie do Londynu. . . . Tam wykorzystanie przyczynę wszystkiego waszego nieszczęścia; tam znajdziecie zewnętrzny pokój i koniec waszych rozruchów. A nie mając więcej do zwyciężenia nieprzyjaciół, będziecie jedynie myśleć o ugruntuowaniu waszej rzeczypospolitej na spokojności i szczęściu. Już wielką odbyliście sprawę; ostatek jeszcze raz wymierzcie, a będzie cel dopięty. Pewne przeczucia zdają się już przepowiadać zwycięstwo; moc zapału we Francyi nie zna granic. Dla spełnienia tych pomyślałości, miarkujcie waszą wolą. Nieprzyjaciele wasi w ostudzeniu waszego męstwa i poróżnieniu was, jedynie tylko nadzieję pokładają; w waszym chcą was umyśle pobić; gdzie indziej zaś nie macie ich się przyczyny obawiać. Okażcie im przez skutek, że nie macie tylko jedno czucie. Niechaj każdy z swej strony przykładą się do wielkiego dzieła narodowego; niechaj każdy w pomiar swego majątku przyczynia się do poprowadzenia pożyczki; niechaj prędkie wasze dopełnienie tej pożyczki, będzie wroź-

bą i przykładem szypkości wyprawy, a bądźcie pewni, że na samą wiadomość o tym jednomyślnym poruszeniu gabinet Angielski już zwyciężony będzie.

*Podpisano Barras, prezydent.
Lagarde, sekr. jen.*

Postępek naszego ambasadora Buonaparte, w Rzymie jest od dyrektoryatu zupełnie pochwalony, i minister zagranicznych związków napisał do niego z tej okazyi następujący list:

" Odebrałem obywatelu, najsłodszy list, w którym opisałeś mi zaszłe w Rzymie d. 8. nivos okropne zdarzenia. Nie można daley zdrady i podłej złości posunąć. Bądź pewny, iż rzeczpospolita wymierzy sobie godną ię sprawiedliwość; przyymij tym czasem jedyną pociechę w tym zapewnieniu, jaką człowiekowi uczynić można, który widział obok siebie umierających pod ręką podłego zabójcy najlepszych swych przyjaciół i nieustraszonych przyjaciół rzeczpospolitej. Mimo staranności w ukryciu tego wszystkiego, co cię osobiście w tym okropnym dniu dotyka, nie jest nam tajno, że w najwyższym stopniu okazałeś męstwo, zimną krew i ową roztropność, przed którą nie się ukryć nie potrafi, i że utrzymałeś przystoynością honor imienia Francuskiego.

Dyrektoryat zlecił mi oświadczyć ci w najmocniejszym i nayszczelnym sposobie ięgo żywe ukontentowanie z całego twego postępku. Uwierzył zapewne, że mnie to kontentuje bydz tłumaczem takowych uczuciów. Pozdrowienie i bractwo.

*Podpisano Talleyrand-Perigord
minister zagr. związków.*

Nim ambasador Buonaparte z Rzymu
)z(.

wyjechał, napisał kardynał sekretarz stanu w tej treści do niego list:

Z pokoiów Watykanu d. 28. Grudnia 1797.

Kardynał Józef Doria Pamphili, sekretarz stanu, odbiera z największym strapieniem billet obywatela Buonaparte, ambasadora rzeczypospolitej Francuskiej i podpisuje dla niego z największym umiłowaniem paszport i pozwolenie na konie pocztowe.

Nie śmie go prosić, żeby zawiesił swój odjazd; ale uważa się obciążyć go listem do margrabiego Mafsimi, w którym zamiast opisanie mu wszystkiego co się stało, polegając na dobrej i znanej wierze obywatela ambasadora, odsyła go do jego raportu uczynionego rzeczypospolitej Francuskiej. Zdrowie Ojca S. nie pozwala opowiedzieć mu w tym momencie tego wszystkiego, co się stało, i można przewidzieć jak smutne skutki to okropne zdarzenie, na jego słabym zdrowiu sprawić może. Rząd jest zawsze gotów uczynić rzeczypospolitej Francuskiej jakie zechce wynagrodzenie, chociaż to w żaden sposób z jego nie pochodzi błędu.

Niechaj się jeszcze godzi piszącemu kardynałowi przed zakończeniem tego listu dodać, że w mocy jest obywatela ambasadora, zachować to, co generał Buonaparte wspaniale w Tolentino ustanowił, i spodziewając się wszystkiego dobrego po znanej łasce obywatela ambasadora, ponawia mu zapewnienia wysokiego swego poważania.

Podpisano: *Józef kardynał Doria Pamphili.*

Zamordowany w Rzymie generał Dughot, był bardzo od generała Buonaparte kochany, i przeznaczony był do kómmen-

derowania grenadyerami w armii Angielskiej.

Buonaparte bywszy nasz w Rzymie ambasador, zasiędzie jako deputowany Korsyki w radzie 500. W zdarzeniu d. 28. grudnia w Rzymie miał kapelusz prze-strzelony.

Dzisiejszy Redaktor mieści w sobie dosyć obszerny artykuł o interesie Prus. Oto jest treść jego: "Zapowiadają odmianę w systemacie polityki Prus. Mówią o nowej koalicji przeciw rzeczypospolitej Francuskiej przez Anglią z Rosyą i Prusami zrobionej. Gdyby te wieści miały dowody pewności, i zgodne z naturą rzeczy były, potrzebaby rzeczypospolitej z nowymi nieprzyjaciółmi rozpocząć walkę. Lecz doświadczenie naucza, że podobne wieści są często dowodem przeciwnych rzeczy, które się stać mają. Autor tego artykułu usiłuje dowieść, że interes Prus nie pozwala temu mocarstwu, wchodzić w związku z Anglią i Rosyą przeciw Francji. "Zbawienie i chwala Prus są, mówi daley, w iedności z Francją: uformowanie tej iedności, ustalenie, umocnienie onej i rozszerzenie co raz bardziej, oto jest systemu polityczne, jakie Prusy powinny zachować. Jedna tylko odmiana w starym jego systemacie nastąpić może, żeby się z tym oświadczył prędko i szczerze.

Wyszły okręt Amerykański Benjamin Nancy, d. 1. czerwca z Dublina, wstrzymany dotąd przez wiatry, został od naszego korsarza złapany. Więcej jak półtowa ludzi korsarskiego naszego okrętu weszło do tego okrętu, i przetrząsnęli go wkrus. Papiery kapitana były z największą surowością examinowane; ale gdy się zapewniono, że wszyscy na tym okręcie ludzie byli Irlandczykami, obszedł się znie-

mi korsarz po przyjacielsku i nie z tego okrętu nie wzięwszy, puścić go wolno.

z Paryża d. 14. stycznia.

Rozgłoszono tu dziś, że margrabia Mafsimi, poseł Papieżki do Templu zaprowadzony został; ale nie prawda, on ma tylko u siebie w domu areszt. Dozor nad jego strażą ma oficyalista municypalny, który po włosku umie, będąc dawniej w Neapolu. Margrabia Mafsimi jest z resztą bardzo dobrze i z przyzwolonym dla niego osoby uszanowaniem traktowany. Buonaparte odwiedzał go po dwa razy. Toskański i Sardyński posłowie byli także u niego. Hrabia Cabarus Hiszpański, poseł nie był u niego. Przy każdej wizycie oddala się oficyalista municypalny od niego.

Jak tylko generał Buonaparte odbierze wiadomość, że już deputowani kongresu w Rastadt odebrali nieograniczone pełnomocnictwa, zaraz tam pospieszy.

Król Hiszpański nie przestaje xcia pokoju łaskami obsypywać. Powierzył mu świeżo nad będącemi na Hiszpańskim żołdzie Szwaycarami komendę.

Obywatel Gallois, idący w celu zamiany niewolników do Anglii, odebrał już iak słychać z Londynu paszport.

Oprocz kuryera, który dyrektoryat na odebraną wiadomość o zasłzym zdarzeniu w Rzymie do generała Berthier wyprawił, wysłał także natychmiast drugiego do Rastadt.

W Bordeaux wzięto wszystkie kupieckie okręty do wyprawy przeciw Anglii w rekwizycją. Wylądowanie do Anglii ma być w czerwcu, albo w lipcu przedsięwzięte.

Z Brest donoszą co następuje: "Wszystko okazuje nieochybny zamiar przy prowadzenia do skutku wylądowania do

Anglii. Roboty w tutejszym porcie są podwojone i wiele okrętów uzbroiają, między ktorými znajduje się trzy o 3. piętrach. Wszystkie transportowe okręty mają być z innych portów do Brest ścignione; wice admirał de Large ma z tutejszym dyrektorem nad tym uzbrojeniem dozor. Z Tulonu sprowadzają trzecie pół brygady artylleryi morskiej, która do 4. pół brygad doprowadzoną będzie. Wiele wojsk jest tu także spodziewanych, które tym czasowo na brzegach oceanu stać będą. Zatrzymaną oficyerom gażę zapłacono za 2. miesiące, a reszta w krótko będzie zapłacona.,,

W wielu innych portach pracują nad budowaniem płytkich statków.

Zapewniają, że eskadra Angielska pod kontra admirałem Nelson z okolic Kadyx poszła na śródziemne morze.

Dyrektoryat, mówią tutejsze pisma, chce iak najsolenniejszą nad rządem Rzymskim odnieść zemstę. Generałowi Berthier zostawiony jest honor wniescia do kapitolium i rozstrzygnięcia losu Rzymu. Król Neapolitański nie będzie się chciał zapewne do kłótni z Rzymem mieszać.

Z departamentu Montblanc donoszą, że pierwsza dywizya Włoskiej armii odebrała rozkaz wniescia do kraju Wodow.

W Nims spalił się teatr; domyślają się że ogień podłożony został.

Obywatel Hirsinger zawiadujący interesami w Saxonii i Mangourit zawiadujący interesami w kraju Wallizow, obowiązali się poki tylko wojna z Anglią trwa, po 1500 liw. na rok płacić.

Astronom Laland grozi nam, mówi Poultier w swoim dzienniku, nadejściem komety, która dla naszego okręgu niebezpieczną być może.

Składki na wylądowanie do Anglii co dzień znaczne przychodzą.

Między zabranymi okrętami przez naszych korsarzy, znajduje się jeden Portugalski okręt 150,000 liw. wartości mający i 4 Angielskie przez korsarza Anceron z Dunkierki zabrane.

Dyrektoryat nakazał wyrokiem swoim, że d. 21 stycznia, jako dzień śmierci Ludwika XVI będzie jak dawniej obchodzony. Wszystkie konstytucyjne władze zgromadzą się w kościele S. Sulpicyusza. Dyrektoryat i ministrowie Francuzcy udadzą się tam. Akt konstytucyjny będzie na ołtarzu oyczyzny złożony i prezydent dyrektoryatu będzie miał mowę. Dyrektorowie, ministrowie, publiczni urzędnicy zaprzysięgną nienawiść tronu, i muzyka będzie grała hymn na krzywoprzysiędzców.

Różne pisma donoszą, że do Kale od wielu kupców z Londynu nadeszły listy, dowiadując się czy mogą dostać do przybycia do Francji paszporta i tam osiaść.

Obywatel Boucquet, dawniej zawiadujący kancelaryą w wydziale ministra policyi, idzie do Niemiec jako pomocnik kommissarzowi Rudler.

Minister nasz w Genui, obywatel Faypoult, odjeżdża jak słychać z tamtąd. Tamtejsze miasto na znak wdzięczności ofiarowało mu 100,000 liw. w podarunku. Rząd Genuński chce generałowi Buonaparte w obrazach i innych towarach i rzeczach znaczny podarunek przesać.

Dyrektoryat oznajmił wyrokiem swoim, żeby nikt nie ważył się innego nazwiska używać, jak tego, które ma w metryce swojej wyrażone.

Niektóre osoby rozumieją, że Xzę Parmy może teraz z państw kościelnych iakie

wynagrodzenie otrzyma, jeżeli dyrektoryat innych zamiarow nie ma.

Obywatel jeden robi teraz w Bordeaux płytki okręt, októrym zapewnia, że będzie przeciw wszelkiemu ogniewi i skałom bezpieczny, i będące na nim wyskaka od nieprzyjacielskiego ognia zupełnie okryte.

Bywszy margrabia Beaucaire jest aresztowany, a Karól Rohan który był do Templu zaprowadzony na wolność puszczony.

Podług tutejszych pism Xzę Conti mieszka w Barcelonie. — Deputowani Genewscy nie wskazawszy nic odiechali nazad.

Wielu officyerow przeszłego rządu, którzy się w domu inwalidow znajdowali, a w wojnie rewolucyjney nie służyli, muszą w 3 dniach z tamtąd ustąpić, ale żołd swoy będą wszelako odbierali.

Przedwczorem postanowiła rada 500 na wniosek Villers, że wszystkie obalone lub powiędłe drzewa wolności w całej rzeczypospolitey kosztem gromad aż do d. 21 stycznia iako dnia śmierci Ludwika XVI nazad postawione być mają, a kto na przyszłość drzewo wolności zetnie 4 lata będzie więzienia siedział.

Rada 500 potwierdziła także ustawę d. 18 fructidor, przez którą nadaie dyrektoryatowi moc wyprowadzenia wszystkich Xzy, których za podeyrzanych uważa. Jourdan zdał w teyże radzie rapport względem rekrutowania. Podług niego każdy obywatel od 18 do 21 lat w czasie pokoju; a w czasie wojny do 24 lat jest na liście żołnierskiej zapisany i na zawołanie dyrektoryatu maszerować powinien. Ma być posilkowa armia z 100,000 ludzi uformowana, która z młodzieży od 18 do 21 lat przez los wyciągnięney składać się

będzie. Stojąca armia ma być przez te posiłkowe woyska i przez dobrowolne warbowanie kompletowana. Żaden obywatel nie może być oficyerem, jeżeli lat trzy jako ochotnik nie wystąpił. Projekt ten drukować kazano i ma wkrótce być roztrząsany.

z Mediolanu 1. Stycznia.

Jeżeli wierzyć zechcemy publicznym pogłoskom, rząd nasz nie miał żadnego wpływu do świeżo wybuchłych w kościelnym państwie rozruchów, i wydał nawet rozkaz, aby woyska Cysalpińskie, różne zajmujące miasta, ustąpiły z nich natychmiast, iak tylko tam spokojność i porządek przywrócone zostaną. Dla usprawiedliwienia wniescia woysk tych do Pesaro, gdzie rozpoczęła się insurrekcyja, nasze gazety przywołują następujący czyn: Arcybiskup Saluzzo rządca miasta tego w momencie gdy lud powstał, obawiając się o bezpieczeństwo własnej osoby, wysłał sztafetę do generała Dombrowskiego komenderującego oddziałem woysk Cysalpińskich w departamentach Liomone i Rubicon z prośbą, aby tam wkroczył z swymi woyskami i nie dopuścił rozlewać krwi ludzkiej. Generał ten odpowiedział, iż będąc na żołdzie mocarstwa, które się stało neutralnym, nie może wkroczyć tam zwoyskiem; jednak na potworzone prośby rządcy, nakłonił się potym i wysłał do Pesaro mały oddział woyska pod rozkazami szefa brygady Lecchi, który zatrzymał się tam jedynie wstrzymaniem zapалу ludu i zabezpieczeniem własności i życia obywateli. Toż samo działo się prawie w innych miastach gdzie insurrekcyja wybuchła, i żadnych nie popełniono zbrodni. W Fossombrone garnizon papieski wraz z komendantem z początku był wzię-

ty w niewolę; lecz zaraz potym został uwolniony. Woyska papieskie będące w Urbino i Sinigalia przed przybyciem Cysalpinów całowały się spokojnie. W tychże samych gazetach znajdujemy dowodzące pismo, że postępowanie woysk Cysalpińskich lub przynajmniej iakich ich części w czasie pierwszego ich wkroczenia w kraje Papieskie nie najlepsze było. Dowodem tego jest podany od oficyerów pierwszego legionu Polskiego generałowi Dombrowskiemu adres wtych wyrazach: „Postrzegamy z największym żalem wrzenie, iakie, mówią w nim, sprawiło popełnione zniszczenie włościanów przy oblężeniu fortecy S. Leona i nadużycia, których dopełnili przy tej okoliczności nieprzyjaciele zgody i spokojności publicznej. Nikt lepiej nie wie, iak ty obywatelu generale, z iaką usilnością i pracą chcieliśmy czuwać nad bezpieczeństwem opuszczonych od właścicieli domów, i iak wiele cierpiemy, że do tego trafić nie mogliśmy celu. Zarzuty czynione naszemu woysku chociaż wprawdzie za nadto są powiększone, gdy jednak miały w gruncie cokolwiek prawdy, przedsięwzięliśmy w ręce twoje złożyć miesięczną gażę dla wsparcia prawdziwie ubogich mieszkańców, a przytym szkodujących zdarzeniu.” — W radzie wielkiej wnoszono znowu, aby wszystkie duchowieństwa własności, za narodowe ogłosić dobra. Nakazano także wydrukować i do dni trzech odłożono projekt ściągający się do wykonania przez biskupów, arcybiskupów i plebanów przysięgi takiej, iaką wykonują inni publiczni urzędnicy. — Gdy znaczna liczba członków obydwóch rad, złożyła swoje urzędy, na wielu sessyach zatrudniano się, iakim sposobem ich miejsca

zastąpione być mają. Jenerał Bounoparte ułożył listę zastępców i zapewne pomiędzy temi nastąpi wybor nowych członków. Na iedney z ostatnich sefsy postanowiono, że na dniu 21. Stycznia obchodzona będzie uroczystość wdzięczności ku ludowi Francuzkiemu. Uroczystość ta odprawi się w obrębie Marsowego pola, na którym wystawiony będzie ołtarz wolności, otoczony trefami, napisami, figurami allegorycznemi &c. Rada starszych odrzuciła wyrok stanowiący przymuszoną pożyczkę 5. mill: stosownie więc do tego, dobra zakonu Maltańskiego powróciły się znowu pod zarządzenie Dyrektoryatu. Odrzuciła także rada starszych wyrok stanowiący, że medal służyć będzie za ubior reprezentantów narodu. Dowiadujemy się z Rovigo, że dywizya jenerała Dumas złożona z 6. regimentów dragonii na dniu 4. stycznia ma opuścić miasto to, i iego okolice, dla udania się wewnątrz Francyi.

Z Londynu d. 12. Stycznia.

Wczoray czytano w wyższej izbie parlamentu następujące króla poselstwo:

Król Jmć uznał za potrzebne donieść izbie lordow, że odebrał z różnych stron wiadomości, o przygotowaniu i środkach Francyi, mających za cel, iak publicznie oświadczone, napadnienie tego królestwa. Król Jmć polegając zupełnie na gorliwości i męstwie swego wiernego ludu, który za wszystko walczy, co mu jest drogiego, rozumie, że wszystkie usiłowania skończą się na zamieszanu i upadku tych, którzy je przedsiębiorą. Wszelako Król Jmć ma sobie za obowiązek, podług zwyczajnej iego troskliwości o dobro i bezpieczeństwo ludu iego, że żadnego nie opuści środka, któryby w terażniejszym waznym położeniu przyłożył się do obrony

tych królestw, i stosownie do parlamentowego aktu pomnażającego millicye, każe im wyruszyć w pole, iak tylko potrzeba wyciągać tego będzie."

W niższej izbie P. Dundas przeczytał to samo poselstwo, obydwie izby uchwaliły adres podziękowania królowi.

Bill nowych tax mimo uczynionych przeciw niemu w wyższej izbie opozycji przeszedł 73 przeciw 6 głosy i wczoray po trzeci raz już był czytany i uchwalony. Kommissya królewska dziś go potwierdziła. Wyższa izba jest do d. 13, a niższa do 8 lutego odroczonea.

Wczoray po odebraniu gciey już załegły poczty z Hamburga, które depesze o wzięciu przez Francuzow Moguncy donoszą, odbyła się zaraz sefsya tajemney rady.

Nielaki Bingley kassier iedney handlowej kompanii, zabrawszy 12,000 f. szt. uciekł. Z Harwich zaambarkował się do niższej Saxonii.

Xżę Klarencyi kazał w Portsmouth obeliskę na pamiątkę naszych zwycięstw wystawić.

Przygotowania do obrony, czynią się z największym pospiechem, i millicye wszędzie werbuja. Na zachodnich brzegach wylądowano znowu wiele broni dla nieukontentowanych; ale ta zabrąca została.

W Irlandyi, gdzie wiele promocyi wojskowych poczyniono, ogłoszono znowu wiele dystryktow w stanie buntu. Wiele mieszkańcow wynosi się wciąż z tamtąd do Ameryki. Francuzki jubiler nazwiskiem Moronge został w Irlandyi z iednym stycharzem za robienie fałszywych banknotow aresztowany.

Do St. Domingo wysłano znowu wiele woysk. — Przybyłe z Homburga pakeboty wiele od burzy ucierpiały, i ieden z nich 6 ludzi utracił.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 4. LUTEGO 1798.

Z Rastadt d. 15. Stycznia.

Zamiana nieograniczonych pełnomocnictw Rzeszy między pełnomocnikami Francuzkami odbyła się wczoray, przez sposob wzajemnego oddania sobie widymowanych kopii. Minister pełnomocny Cesarski nie ustale żądać otworzenia uroczystych sefsy pod iego prezydencyą. Obawiaia się żeby to zdarzenie niespożniło jeszcze negocyacyi. Deputacya dnia dzisieyszego na sefsyi swoiey, która aż do godziny 3. po południu trwała tym się zatrudniała, i kuryer przybyły z Ratysbony wyprawiony nazad został z depeuszami do tego ściągającemi się przedmiotu.

Z Rastadt d. 16. Stycznia.

Zdaie się że wszystkie trudności, których obawiano się wczoray zupełnie uprzatnięte zostały, i że negocyacye rozpoczyna się i trwać będą z wszelką usilnością. Ciekawi zapewne będą nasi czytelnicy nowych pełnomocnictw, któremi deputacya Rzeszy opatrzoną została. Otóż iest ich treść:

Ogólne pełnomocnictwo dla deputacyi mianowanej od Rzeszy do zawarcia pokoju.

Elektorowie, Xiążęta i stany S. państwa Rzymskiego osądziwszy za rzecz

przyzwoitą, wybrać z pomiędzy siebie tych którzy zasiadać będą od strony ciała Niemieckiego i utrzymować iego interesu na negocyacyach, które odbywać się mają dla zawarcia powszechnego pokoju, pokoju sprawiedliwego, przyzwoitego i trwałego między Cesarzem Jmć. naszym najłaskawszym Panem i Rzeszą Niemiecką z iedney, a rzezapospolitą Francuzką z drugiey strony: wybrawszy i mianowawszy na ten koniec z kollegium elektorow, Mogunckiego i Saskiego, z kollegium xiążąt katolickich: Austryą, Bawaryą, Würtzburg, z Xiążąt zaś wyznania Augszpurskiego, Bremen, Helsen Darmstadt i Baden, z pomiędzy miast Augszpurg od miast katolickich, a Frankfurt od miast wyznania Augszpurskiego.

Stosownie zatym do tego za pozwoleniem J. C. Mści iako najwyższy Rzeszy głowy, daie im się mocą ninieyszego wyboru od ogólnego Niemieckiego ciała nieograniczone pełnomocnictwo wystania swoich deputowanych na miejsce na odbywanie kongresu oznaczone, i tam stawienia się przy pełnomocnym ministrze J. C. Mści, naradzania się, negocyowania, zawierania i podpisywania tego wszystkiego, co tylko może przyczynić się do powrócenia

powszechnego pokoju, pokoju sprawiedliwego, przyzwoitego i trwałego, a w ogułości do powszechnej pomyślności i spokojności oyczyzny. — Wszystko więc co, tak od deputowanych Rzeszy wszystkich w ogułości lub innych w przypadku nieprzytomności którego z pomiędzy nich, dla choroby lub nie stawienia się łącznie z legacją Cesarską umowione, zawarte i podpisane będzie, od całej Rzeszy przyjęte w czasie oznaczonym o który się wzajemnie umowią, potwierdzone i w sposobie nie naruszonym zachowane będzie. Stany deputowane w każdym razie w tym przedmiocie zastępować będą miejsce ciała Niemieckiego, tak, jak jest zwyczajem w podobnym przypadku.

Z Bononii d. 4. Stycznia.

Weszli do Krain Papiezkich Francuzi i Cysalpinowie osiedzili już Loretto, Perugia &c. i maszerują prosto do Rzymu. Oycieć S. był d. 31 grudnia tak słaby i schorzał, że rozumiało, że już życia swego wyda. Tuteysi patryoci utrzymują, że z Piusem VI papieżstwo ustanie.

Z Moguncyi d. 15. Stycznia.

Mamy już tu prezydenta i municy-

palność. Obywate! Umpfenbach, jest prezydentem, Mak kommissarzem policyi obrany; obywatele Lind, Standenheimer, Zentoer i inni członkami municypalności, a obywatel Schlemer, Dech i inni trzeci sędziami pokoju są obrani. Odtąd ustaje stary rząd, i wszystkie urzędy od d. 26 t. m. — Wczoraj roztrzymano tu Francuzkiego artylerystę za niekarność.

Z Hagi d. 16. Stycznia.

Kommenderujący generał na naszym żołdzie będącej armii Francuzkiej, generał Joubert przybył tu nakoniec i jutro odda mu generał Bernadotte kommandę. Mówią, że i te 25,000 daią dobrowolną ofiarę na wyładowanie do Anglii.

Członki kommisyi, które nad nowym planem konstytucyi pracują, poprzysięgły iak najutoczysciey uratować oyczyznę, lub umrzeć na tym stopniu.

Na potym będzie odieżdżającym z tą zagranicznymi ministrom, zamiast złotych Francuzków i medalow, sukno, płutno, porcelana &c. dawana. Durski minister Schubart pierwszy tego gatunku pedarunek odbierze.

W O N I E S I E N I A.

Podaje się do powszechnej publiczności wiadomości, iż na dniu 9tym przyszedłego miesiąca r. b. w kamienicy niegdv zmarłego Józefa Hietzgiern. kupca tuteyszego, pod Nrem 372 tu w mieście w sekcyi iwszej leżacey, dalsza licytacya różnych mobilow wina &c. po śmierci tegoż zmarłego Hietzgiern pozostałych, od godziny 9 aż do godziny 12 z rana, po południu zaś od godziny 2 aż do godziny 5 podobnież i w dni następujące odprawiać się będzie. Dla tego mający chęć kupienia wyżej namięnionych mobilow, mają się na dniu tymże 9 lutego roku bieżącego na miejscu do licytacji wyznaczonym stawic. Dan w Krakowie dnia 25 stycznia 1798.

Gelinek m. p.
J. Catczenski m. p.
Wohlmann m. p.
J. Wytylszkiewicz m. p.

Z rady stanu C. K. miasta Stołecznego Krakowa
W. Lichocki m. p.
 affixum die 1ma Februarii 1798.
Jacobus Pączkowski Expe.

P A T E N T

Względem urzãdzenia Dzieła Hypotecznego w nowo wschodnich Prusach i w inszych w roku 1797 w Posesysa obiętych bywszych Polskich Woiewodztwach i Powiatach, oraz w mieście Warszawie.

My Frydryk Wilhelm z Bożej Łaski Krol Pruski &c &c &c:

Wiadomo czyniemy każdemu. Gdy urządzenie dzieła hypotecznego tym sposobem iak się już stało w inszych prowincyach naszych, nays pewniejszym jest środkiem do doskonałego zapewnienia się o własności i prawach do dóbr nieruchomych; tudzi:ż do ugruntowania i zatwierdzenia realnego kredytu dziedzicow dóbr; zabezpieczenia wszelkim wyniknąć mogącym względem niepewności prawych do takowych nieruchomości pretensyi; sprawienia na potomne czasy mocy i trwałości zawartym w tej mierze tranzakcyom; nakoniec przeszkodzenia wszystkim przy zawieraniu onych dla niedostateczney o prawdziwym stanie rzeczy wiadomości, tak zdarzającym się omyłkom prędkościom i podeysciom; a tym sposobem uniknienia wielkiey liczby nieszczęśliwych i kosztownych prawnych sporow: przeto postanowiliśmy często to dobroczynne dzieło, na wzór skutecznego niedawno w Prusach południowych, także w inszych, na mocy Patentu dnia 26go grudnia 1795 i nastąpionego potym rozgraniczenia w przeszłym roku 1796 w posesysa wziętych bywszych Polskich Woiewodztwach i powiatach, które częścią teraźniejszą prowincyą nowowschodnich Prus składają, częścią do prowincyi Prus południowych przyłączone zostały, urzãdzić; przez niniejszy Patent, który ile byż może do powszechney wiadomości ma byż przeprowadzony, zamiar i intencyą naszą publicznie dać poznać, i każdego do kogo należy nauczyć, co ma czynić dla nabycia zdolności używania zbawiennych tego nowego urzãdzenia skutkow, i uniknienia szkody i krzywdy, które z omieszkania dla niego mogłyby wyniknąć. Oświadczamy zatym i postanawiamy niniejszym Patentem naszym.

I.

Wszyscy posiadacze dobra swoje i prawo własności czyli dziedzictwa do nich do Xiąg Hypotecznych podac powinni.

Gdy na pewności o własnictwie nieruchomych dóbr nie tylko właścicielowi samemu, ale stanowi i całej publiczności nader wiele zależy: więc obowiązkiem jest pierwszego, i niemniej wyciąga po nim spodziewana ztąd dla niego korzyść, ażeby użył prawnych środków i z podanych sobie przepisow czynnie pożytkował, które do tego dają, ażeby ta pewnośc iawnie okazaną, i wszelkie względem niey spory i wątpliwości uprzątnione były.

A przeto wszyscy i każdy z osobna posiadacz nieruchomych dóbr w nowowschodnich Prusach, bez różnicy przymiotu ich i nazwiska iak były dotąd mianowane, w pewnych przez zwierzchnicze urzędy onym wyznaczyć i ogłosić mianych terminach tytuł dziedzictwa swego zatatwić, to jest sądowi pod którego Jurysdykcyą nieruchomośc zostaje donieść, z iakiego prawnego powodu onę posiadać, czyli sobie do niej istotne własnictwo albo zastawę, lub insze iakie niestałe prawo przywłaszczać, i na czym to ich własnictwo albo posesysa się zasadza, a tym końcem wszelkie względem tego miane wręku pisma, iako to: kontrakty kupna lub zamiany, testamenty, działy, celsye, dekreta *potioritatis*, zapisy zastawów, dotychczas użytku, dożywocia, albo dziedzicznych dzierżaw i czynszownictw, lub iakokolwiek bądź inaczej nazwane, w autentycznej formie złożyć i podać będą powinni.

Ti którzy temu zaleceniu nie uczynią zadość, i albo cale nie zgłoszą się, albo przez spóźnienie i nieposłuszeństwo w przystawieniu potrzebnych dowodow będą przyczyoa, że ich tytuł posesysyi nayspóźniej z upłynieniem roku 1798 nie będzie dostatecznie w aktach Hypotecznych okazany i zatatwiony, niechay się spodziewają, że

do dopełnienia niniejszej ustawy przez urząd skarbu naszego będą zagnani, i że do ułatwienia które przy tym poprzedniczym urządzeniu interesantom nakładem skarbu naszego czyniemy, udziału mieć nie będą, owszem że sporządzenie Xiąg swoich hypotecznych sami własnym kosztem uiścić będą musieli.

II.

Wszyscy do takowych dóbr realne mający pretensye, powinni o nich przed końcem roku 1798 sądom uczynić doniesienie

Wszystkich, którzy do iedney z położonych w wspomnionych prowincyach i powiatach nieruchomości z iakiegokolwiek bądź żrządia lub powodu pretensyą mieć się sądzą, uroczyście i publicznie wzywamy, ażeby z takowemi pretensyami iak najszybciej, nayspieszniej zaś przed ostatnim miesiącem grudnia 1798 w sądzie pod którego Jurysdykcyą takowa nieruchomość iest położona, osobiście lub przez plenipotentow, albo na piśmie zgłaszali się, oraz dokumenta na których zasadzają pretensyą, albo któremi okazaną bydź ma, w autentycznej formie do akt podali.

III.

To wezwanie ściaga się do wszystkich gatunkow realnych pretensyi.

To wezwanie nie tylko ściaga się do tych, którzy do takowej wsi pieniądze pretensye czyli to z hypoteki, dla zaległych szacunkowych, posażnych lub sukcesyjnych summ, czyli z kaucyi i zaręki lub z iakiegokolwiek bądź innego powodu mieć rozumieją, ale do tych także, którzy twierdzą, że im prawo własnictwa, *substitutionis fidei commissi* realne prawo użytkowania, *restitutionis*, lub *protymiseos*, bliższość, albo inszy tym podobny przymiot służy, mocą którego własnictwo albo wolne rozrządzenie teraźniejszego posiadacza są określone; tudzież do tych, którzy od takowych gruntow współkowania (*Servitutes*) żądają, iako są: prawo wolney pasty, węgłu, i insze tego rodzaju przywileie.

IV.

Bynaimniey zaś do osobistych i wexlowych długow,

Bynaimniey zaś nie tyczy się osobistych długow posiadaczow i takich pretensyi, które z ręcznych kart, skryptow, zapisow dłużnych, wexlow, lub inszych tym podobnych interesow, z których wedle praw realney pretensyi do nieruchomości zakładac nie można, pochodzą. Takowi owszem wierzyciele iedynie tylko osob dłużnikow swoich trzymać się powinni, inaczey sprawiliby sobie przez bezskuteczną odezwę do Xięgi hypoteczney nie potrzebną kosztą, ile niniejsza ustawa szczególnie tylko do tego zmierza, ażeby Xięgi hypoteczne bez względu na osobę posiadacza porządnie i należyte usposobione były.

V.

Podane w przepisanyh przeciągu i okazane realne prawa do Xiąg hypotecznych porządknie wniesione będą.

Ci którzy podług niniejszego zalecenia realne pretensye swoje w czasie wyznaczonym przed upłynionym rokiem 1798. sądom podadzą, i powody ich należyte okażą, spodziewać się mogą, że te podług porządku czasu w którym z niemi się popisali, do nowych Xiąg hypotecznych wniesione, i onym przez to wszelkie prawa i pożytki, iakie podług ustaw krajowych takowemu wniesieniu podczas konkursu i w inszym czasie są właściwe, nadane będą.

Jeżeli jednak do wsi iedney tyłu odezwie się realnych wierzycielow, że mogłaby widoczna z tąd wynikać obawa, iż wartość nieruchomości niewystarczyłaby do zaspokojenia wszystkich: wtedy wolno będzie tym, których pretensye na dawniejszych oblatach i wpisach zasadzają się, przeciw młodszym aczby wcześniejszym współ wierzycielom proces *de prioritatie* rozpocząć; zaczym wszelkie do

takowey wsi podane pretensye, w porządku taki przez przeszłe ustawy i prawa mają sobie przepisaną, dekretem *prioritatis* ułokowane, a potem według tegoż samego porządku do nowey Xięgi hypoteczney przeoiesione będą.

Wszakże data odezwy w powszechności tylko względem takich pretensyi, które podczas publikacyi niniejszego Patentu już exystowały, prawo pierwszeństwa i *prioritatem* stanowić będzie. Przeciwnie zaś, względem wszelkich później zaciągniętych długów nie będzie zważać się na czas w którym były zameldowane, ale szczególnie tylko na onych gatunek, i na czas kiedy były zaciągnięte; a przeto takowe późniejsze długi, jeżeli nie mają za sobą jakiego osobliwszego przywileju, dawniey oblatowanym i wpisanym ustąpić muszą.

VI.

Kto zaś nie odezwie się, utraci swoje realne prawo względem trzeciego posiadacza.

Przeciwnie ci którzy z przepisaną w §. II. i III. odezwą spóźnią się, nie utracą w prawdzie przez to prawa i pretensyi swojej, owszem wolno im będzie nawet po upłynionym już czasie normalnym przeciwko osobie swego dłużnika, iego sukcesorom albo inszym sukcesorom uniwersalnym z niemi się popisać; zgoda trzymać się wsi albo inszey nieruchomości, jeżeli jeszcze w ręku dłużnika albo sukcesorow iego znajdować się będą.

Atoli względem trzeciego i z krzywdą iego takowy wierzyciel żadnego realnego prawa do nieruchomości bynajmniey żądać albo użyć nie jest mocen.

VII.

A przeto wsi od niego odzyskać nie może.

Jeżeli więc kto nie zgłosiwszy się na teraźniejszy wezwanie przed końcem roku 1798, odezwie się z skargą windykacyjną albo z inszą względem własnictwa do takowey nieruchomości pretensją: ten w prawdzie przeciw teraźniejszemu posiadaczowi, jeżeli wieś znajdować się jeszcze będzie w iego ręku, prawnie wysłuchany będzie, atoli, aczby wywiodł się w rzeczy samey z swoją pretensją, i luboby iemu własnictwo wsi albo prawo substitutionis fidei commissi lub inszy tym podobny przymiot do niego być przyznany, powinien będzie wszelako wszystkie dawniejsze na tę nieruchomości do xięgi hypoteczney wniesione pretensye, iakiegokolwiek będą gatunku przyznać, i osobom takowe pretensye mającym na tey wsi takie zapisać bezpieczeństwo, iak gdyby im prawa ich przez niego samego albo za wyraźnym iego zeswoleniem zapisane i przyznane były.

VIII.

Wszystkim wniesionym pretensjom dać pierwszeństwo powinien.

Nadto, gdyby kto po upłynionym roku 1798 inszą do tego terminu zamilczoną pretensją do takowey wsi lub gruntu, nie tak o własnictwo iak z inszego iakiegokolwiek realnego powodu pochodzącą chciał rościć, a wieś ta znajdowała się jeszcze w ręku teraźniejszego posiadacza: takowy wierzyciel podobnie przeciw temu posiadaczowi słuchany, i iemu nawet repetycja teyże dozwolona będzie, lecz wszystkim w xiędze hypoteczney dawniey umieszczonym pretensjom ustąpić musi, i wywiedzionego realnego prawa swego z uszczerbkiem żadney z nich użyć nie może; albowiem ustawy krajowe przepisują, ażeby porządek i pierwszeństwo między wielu na jednym gruncie umieszczonemi realnemi pretensjami, bez względu na ich dawność albo na właściwe onym przywileje i przymioty, jedynie tylko do porządku czasu stosowały się, w którym takowe pretensye do publicznych gruntowych i hypotecznych xięg wpisane zostały.

IX.

W przypadku sprzedaży wsi, jedynie osoby i reszty majątku dłużnika swego trzymać się ma.

Gdyby wreszcie po skończonym roku 1798 takowa nieruchomość przez kupno, zamianę, darowiznę, zapis, celsją albo inszym iakimkolwiek sposobem do trzeciego

Posiadacza (succesorem singularem) przejść miała: w tedy ci, którzy miane dawniejsze realne pretensye do tego gruntu nie podali, one, jeżeli się samey wsi tyczą, zupełnie utracą, a pretensya takowc bez wszelkiej prekluzyi ipso jure za spełtze uznane będą, tak dalece: iż ani trzeci posiadacz i sam successor singularis, ani ci, którzy od niego iakiekolwiek prawo do tego gruntu nabyli, dla tychże dawniejszych pretensyy bynajmniey turbowani ani w odpowiedzi bydź nie mogą.

Z tym wszystkim i w tedy nawet ieszcze takowym późno odzywaiącym się wierzycielom wolność popisania się z prawami swemi przeciw osobie dłużnika, sukcesorom iego, i reszcie iego majątku zostanie.

X.

Przepis względem wynikłych dopiero po upłynionym czasie pretensyy.

Co się dotąd powiedziało, tyczy się tylko takich realnych pretensyy, które przed końcem roku 1798 iako ostatecznym przez niniejszy patent do zupełnego ukoniecznienia dzieła hypotecznego postanowionym terminem wynikły. Względem wszystkich iaszcych później zayść mogących transakcyy i zapisow praw realnych, tudzież względem sposobu nabycia onych i okazania sądowi, iako też co do przymiotu do wnieiesienia w księgi hypoteczne onym potrzebnego, do powszechnych przepisow prawa krajowego i ordynacyi hypoteczney stosować się należy.

XI.

Jakim sposobem odezwy czynione bydź mają?

Tak posiadacze wsiow iako osoby realne mające pretensye, ile możności osobiście w sądach albo w postanowionych przez nie oddzielaych kommissyach zgłaszać się powinni; wolno jednak abygu użyć do tego plenipotentow, których między wyznaczonemi w prawicyi kommissarzami sprawiedliwości, albo między osobami, które przy bywszych Polskich sądach patronami lub palstrantami albo przy inszych dykas. terych umieszczone były, wybrać mogą; gdyż dla ułatwienia tego dzieła wyraźnie niniejszym patentem naszym deklaruiemy: ażeby do czynności tyczących się urzędzenia hypotek. przy sądach naszych także Polscy prawnicy, jeżeli się w prowadzone-mu w nich układowi poddać zechcą, za plenipotentow przypuszczani byli.

Zgłaszania się na piśmie nie przytomnych i oddalonych interesantow niemaicy takę przyjąć bydź mają; atoli jeżeli takowy interesant od dania żadanego przez sądy dokładniejszego objaśnienia i potrzebnych wiadomości uchylił się, na zalecenie sądow ani osobiście przed niemi nie stanie, ani prawnie umocowanego plenipotentu do prowadzenia interesow nie postanowi i tego potrzebną informacyą nie opatrzy, albo przez opóźnienie lub nieposłuszeństwo sam temu będzie przyczyną, że zadyktowana pretensya iego nie będzie mogła bydź dostatecznie objaśnioną; w tedy poczytane będzie, iak gdyby cale nie odezwał się, i wszelkie podług §. VI.—IX. z omieszkatego zgłoszenia się wynikające niepomyślne skutki sam sobie przypisze.

XII.

Ułatwienia, które uczynią się interesantom w tym nowym urządzeniu.

Dla ułatwienia ile możności tego urzędzenia wszystkim interesantom, wyznaczylismy na potrzebne kosztu znaczne summy z kass kaszych, i nadaliśmy niniejszym patentem naszym wszystkim tego obiekty tyczącym się czynnościom iakiekolwiek do końca roku 1798 zaydą, wolność od stęplow, i sportułow, tak dalece: iż tak posiadaczom wsiow iako zgłaszaiącym się realnym pretendentom, żadna taxa ani sportuły sądowe rachowane bydź nie mają, owszem tamci tylko po zupełnym uregulowaniu się z swoiey hypoteczney nikczemną podług wartości wsi postanowić mianą składkę na nieuchronne kosztu rzeczątem zapłacić. Uczynilismy także potrzebne urządzenie, ażeby księgi grodzkie i registra w miejscach zwyczajnych gdzie teraz są zachowane na przyszłe czasy zostawały, i każdy miał zawsze sposobność potrzebną do poparcia praw i pretensyy swoich i należytego ich okazania, z tychże ciąg ekstrakty zwyczajnym dotąd sposobem wymywać.

Nakoniec rozkazujemy Nowo-wschodnio-Pruskim tudzież Warszawskiem i Piotrkowskimi regencyom naszym, ażeby tenże nasz patent do powszechniey wiadomości w kraju i zagranicą ile możności naylepiey i nayspewniey niezwłocznie podali, i przy urządzaniu dzieła hipotecznego dozorowi i staranności ich szczegolniey poruczonego, podług iego brzmienia nietylko same z obowiązku urzędów swoich zachowały się, ale pilnie oraz na to baczyły, iżby niniejszym przepisom z strony niższych sądów realną jurysdykcyą wykonywających równie stało się iak naysdoskonaley zadosyć.

Oryginal tego patentu ręką naszą podpisałimy i pieczęć krolewską przycisnąć kazaliśmy. — Dan w Berlinie dnia 12 Kwietnia 1797.

Frderyk Wilhelm.

(L.S.)

Goldbeck.

Ponieważ Jego Maiestat Dominium Kamionkę Strzumiłowę w Złeczowskim cyrkule bez licytacji w dziedzielną aręde dać r czyt, zatym aukcyą na dzień 7 lutego roku przyszłego 1798 wypisana względem arędy tych dobr już się odprawiać nie będzie, ale zamiast tego w ten sam dzień exmansionarska Præbenda we wsi Zawadzkie w Tarnowskim cyrkule do funduszu religii należąca, we Lwowie w kancellaryi C.K. dobr kameralnych administracyi z rana o godzinie 9 naywięcey podającemu publicznie przedana będzie.

Fiskalna czyli napierwey wywołać się mająca cena wynosi 5058 zł. ryń. 5 kr. zatym każdy chęć kupienia mający, rytgeldem czyli Vadio od 505 zł. ryń. 48 kr. za które się prowizyi domagać nie może, opatrzonym być powinien.

Rubryki intrat są następujące:

24 Dłupięszych pańszczyzny po 3 kr.	1 zł. R. 12 kr.
2 Sztok przedzy po 12 kr.	2 — — 24 kr.
Od 27 Morgow 1545 □ sążni roli i łąk	30 — — 32½ kr.
Od sadu	2 — — —
Od Dominium Dębicy w pieniądzech i naturaliach rocznie	245 — — 14 kr.

Summa Intrat 279 — — 22½ kr.

Rubryki wydatkow.

Expens na rząd czyli Regię po 10 od sta	27 — — 56½ kr.
Odrzuciwszy ten expens od wyżej wyrażonych dochodów	251 — — 26½ kr.
Ktore po 5 od sta rachując czynią kapitał	5028 — — 50 kr.
Do tego cena starych budynków	29 — — 15 kr.

Summa tedy całego kapitału 5058 — — 5 kr.

Opisanie tey Realności razem z otaxowaniem, i wyraźnym dochodów wyrachowaniem każdy chęć kupienia mający w kancellaryi C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi każdego dnia przeyrzeć może, które też akta w dzień aukcyi zgromadzonem chęć kupienia mającym do przeyrzenia podane będą.

Od C. K. dobr kameralnych administracyi we wschodniej Galicyi.

We Lwowie dnia 18o grudnia 1797.

Leopold Haysler, administracyi przełożony.

Przez Ces. Kr. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej mocą niniejszego Edyktu wszystkich tym, do których należy, wiadomo się czyni, od sądu pozwolono iest, aby do ogólnie wszystkich w Galicyi zachodniej znajdujących się, tak ruchomych, iako i nieruchomych dobr JM. Pana Franciszka Dąbrowskiego zbieg wierzycielow był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczają się, ażeby aż do 28 kwietnia roku 1798. Pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Pana adwokata Telesfora Billewicza prawnego Kuratora masy konkursowey, do tuteyszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też prawo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonemi być żądają, okazali, ile że po upływie przepisanego czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłosza się, od wszystkich rzeczzonego dłużnika w Galicyi zachodniej znajdą

iących się doń, bez żadnego wyłączenia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy jakiej prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakiej nieruchomej do dłużnika należący zabezpieczona była, tak anieco, iż iakowi wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 36 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 30 kwietnia 1798 o godzinie 9 zrana do tutejszego C. Kr. sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do ktorey jednak nikt, iak tylko wierzyciel tej samey masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obraną być ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administratora deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 65. Zbioru sądowego na ich niebespieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. Kr. dziedziczne kręgi ustanowionych praw przepis zachodzi. Daa w Krakowie dnia 18 grudnia 1797.

Auersperg.

Piekarski.

J. Nob. Cronenfels m.p.

Z Rady Cef. Krol. Gallicy zachodniej sądu szlacheckiego Krakowskiego.

Elsner.

Cef. Krol. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej Gallicy JP. Franciszka Dąbrowskiego wierzycielow, iako to: Michała, Ignacego, Maryanne i Bogumiłkę Dąbrowskich małoletnich, albo raczey kuratora im dziś wyznaczonego patrona Spyteckiego, JPanią Małgorzatę z Sieradzkich Smietankowską, Alexandre Pilecką, JP. Wojciecha Jawornickiego, Jana Malinowskiego, Franciszka Malinowskiego, sukcesorow Orańskich, JP. Grzegorza Szurwińskiego, sukcesorow Wojciecha Niezgody, JP. Jakoba Nowakowskiego, Karola Malinowskiego, Ignacego Dąbrowskiego, Ignacego Raczynskiego, Franciszka Kłudnickiego, sukcesorow Kobylskich, konwent Opatowski OO. Bernardynow, Grekow Opatowskich, Adamowskiego, Anastazego i Sadkowicza, JP. Jozefa Pomianowskiego. żyda Iwańskiego z Opatowa, kupca Gdańskiego Jakoba Rawicza, JP. Franciszka Cymermana i konwent Łysej Gory. Niniejszym uwiadomiam: iż na wyznaczenie, podług §. 482 i poprzedzających rozdział 33 ordynacyi sądowej, dłużnikowi dobr ustępującemu, należności prawnych dzień 21 maja 1798 r. o godzinie 10 z rana jest wyznaczony, na który dzień wierzyciele tutaj się stawić mają; ponieważ zaś miejsce bawienia się większej części wierzycielow tutejszym C. Krol. sądom szlacheckim nie jest wiadome, przeto wyznacza im się, ażeby w prawach swych nie szkodowali, w osobie tutejszego patrona Ignacego Miłkowskiego ich kosztem kurator ad lites przeciw malsie krydalney, co się im wiadomo czyni z tem zaleceniem: ażeby każdy wierzyciel sądom tutejszym albo o przyjęciu innego patrona znać dał, albo wyznaczonemu kuratorowi należące do swych pretensyy dokumenta i plenipotencyą na terminie wyznaczonym oddał, żeby tenże kurator nie tylko d. 21 maja 1798 względem wyznaczenia dłużnikowi należytości prawney, tu w sądach ich miejsce zastępować, ale też do dnia 28 kwietnia 1798 r. iako terminu, po którym upłynionym żadne pretensyy miejsca więcej mieć nie będą, nadto d. 30 kwietnia 1798 o godzinie 9 z rana, iako na dniu elekcji kuratora dobr i kredytorow deputacyi, czyli potwierdzenia tymczasowego kuratora dobr w osobie JPana Wojciecha Jawornickiego od dnia dzisiejszego wyznaczonego, za ich mógł obstawać prawami, gdyż inaczej każdy z wspomnianych wierzycielow, o których mieszkaniu nie jest wiadomo, skutki z zwłoki wyniknąć mogące sobie samemu przypisać będąc winien. — W Krakowie d. 18 grudnia 1797 roku.

Auersperg mp.

Piekarski mp.

Jos. Nobl. a Cronenfels.

Z rady Cef. Kr. sądow szlacheckich Krakowskich Gallicy zachodniej.

Elsner.